

Sygn. akt VII U 944/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2021r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Agnieszka Stachurska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 listopada 2021r. w Warszawie

sprawy T. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o przeliczenie kapitału początkowego

na skutek odwołania T. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 9 czerwca 2020r., znak: (...)

1. umarza postępowanie w części, w jakiej zaskarżona decyzja została zmieniona przez decyzję z dnia 12 października 2021r., znak: (...)
2. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do wyliczenia kapitału początkowego uwzględniania T. S. okres od 15 listopada 1982r. do 16 sierpnia 1983r.;
3. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

sędzia Agnieszka Stachurska

UZASADNIENIE

T. S. w dniu 20 lipca 2020r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 9 czerwca 2020r., znak: (...) o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, wnosząc o jej zmianę i ponowne przeliczenie kapitału początkowego.

Ubezpieczony wskazał, że nie zgadza się z zaskarżoną decyzją, ponieważ organ rentowy nie uwzględnił wszystkich okresów jego pracy w sytuacji, kiedy złożył wraz z wnioskiem o kapitał początkowy wszystkie dokumenty, w tym świadectwo pracy z okresu zatrudniania w Samopomocy Chłopskiej oraz dokumenty o zatrudnieniu w (...). Wniósł zatem o uwzględnienie ww. okresów pracy, jak również okresu zatrudnienia w zakładzie „ (...) (...)”, gdzie był zatrudniony od 1 grudnia 1995r. do 31 marca 2002r. Podkreślił przy tym, że jako pracownik nie ponosi odpowiedzialności za brak opłacenia składek przez pracodawcę (odwołanie z dnia 20 lipca 2020r., k. 3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że 3 czerwca 2020r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie kapitału początkowego, dołączając legitymację ubezpieczeniową. Zaskarżoną decyzją kapitał początkowy został ponownie ustalony. Do stażu pracy został uwzględniony okres pracy od 15 listopada 1977r. do 15 sierpnia 1979r.

w Rolniczej Spółdzielni (...) w R.. Natomiast nie został uwzględniony okres zatrudnienia od 15 listopada 1982r. do 16 sierpnia 1983r. w Zakładzie (...) w E., gdyż w legitymacji zawarty jest jedynie wpis dotyczący początku zatrudnienia, a z pisma Centrum Usług (...) z 16 kwietnia 2018r. wynika, że archiwum nie posiada w swoich zasobach dokumentacji, która potwierdziłaby zatrudnienie T. S. u ww. pracodawcy. Zachowała się jedynie dokumentacja płacowa. Z kolei w celu potwierdzenia zatrudnienia od 1 grudnia 1995r. do 31 marca 2002r. w (...) A. U. w Z. ubezpieczony dostarczył świadectwo pracy z dnia 2 kwietnia 2002r., ale dokument ten nosi znamiona poprawy. Organ rentowy w oparciu o potwierdzenie ubezpieczenia uwzględnił zatem do stażu pracy okresy zatrudnienia u wymienionego pracodawcy: od 1 grudnia 1995r. do 30 czerwca 1996r., od 1 sierpnia 1996r. do 30 września 1997r. i od 1 grudnia 1997r. do 31 grudnia 1998r. Natomiast okresy zatrudnienia po 1 stycznia 1999r. nie zostały uwzględnione, gdyż zgodnie z art. 173 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, kapitał początkowy ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, tj. zgodnie z art. 196 ustawy, na dzień 1 stycznia 1999r. (odpowiedź na odwołanie z dnia 30 lipca 2020r., k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. S. do dnia 1 stycznia 1999r. był zatrudniony:

- w Fabryce (...) w M. od 4 grudnia 1973r. do 30 września 1976r. (świadectwo pracy z 13 grudnia 1990r., k. 4 tom I akt ZUS);

- w Rolniczej Spółdzielni (...) w R. jako pracownik fizyczny od 15 listopada 1977r. do 15 sierpnia 1979r. (świadectwo pracy z dnia 16 listopada 1987r., k. 5 tom I akt ZUS);

- w Zakładzie (...) w E. w okresie od 15 listopada 1982r. do 16 sierpnia 1983r. (karty ewidencyjne pracowników fizycznych, k. 5-6 tom II akt ZUS; legitymacja ubezpieczeniowa, nienumerowana karta tom III akt ZUS);

- w Gminnej Spółdzielni (...) w R. w okresie od 1 grudnia 1987r. do 10 kwietnia 1988r. (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 15 września 2021r. oraz świadectwo pracy z dnia 12 maja 1988r., k. 45 a.s.);

- w (...) w T. jako wypalacz wyrobów ceramiki cepeliowej w piecach tunelowych od 26 września 1989r. do 21 lipca 1990r. (świadectwo pracy z dnia 21 lipca 1990r., k. 6 tom I akt ZUS);

- w (...) w okresie od 15 listopada 1990r. do 30 grudnia 1991r. z tym, że przebywał w tym czasie na urlopie bezpłatnym w dniach 5-6 stycznia 1991r., 5-6 listopada 1991r., 29 listopada 1991r., 28 października 1991r. oraz 30 października 1991r. (świadectwo pracy z dnia 20 stycznia 1992r., k. 7 tom I akt ZUS; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 28 lutego 2020r., k. 5 tom III akt ZUS);

- w Zakładzie (...) w T. jako dozorca w okresie od 22 lutego 1992r. do 7 czerwca 1992r. (świadectwo pracy z dnia 5 czerwca 1992r., k. 8 tom I akt ZUS; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 21 lutego 2018r., nienumerowana karta tom I akt ZUS);

- w Zakładzie (...) S.A. jako stolarz w okresie od 27 września 1993r. do 31 października 1994r., gdzie za okresy od 4 do 8 lipca 1994r. oraz od 14 do 24 września 1994r. otrzymał zasiłek chorobowy (świadectwo pracy z dnia 29 października 1994r., k. 9 tom I akt ZUS; karta wynagrodzeń, k. 7-8 tom III akt ZUS; karta zasiłkowa, k. 6 tom III akt ZUS);

- w (...) A. U. w Z. w okresie od 1 grudnia 1995r. do 31 grudnia 1998r. jako pracownik produkcyjny, przy czym faktyczne świadczenie pracy, za które zostało wypłacone wynagrodzenie miało miejsce w okresach: od 1 grudnia 1995r. do 30 czerwca 1996r., od 1 sierpnia 1996r. do 30 września 1997r. i od 1 grudnia 1997r. do 31 grudnia 1998r. (świadectwo pracy z 2 kwietnia 2002r., k. 10 tom I akt ZUS; akta osobowe oraz listy płac – załącznik do akt; potwierdzenie ubezpieczenia z 1 marca 2018r., nienumerowana karta tom I akt ZUS).

W okresach od 7 lipca 1992r. do 15 lipca 1993r. oraz od 18 listopada 1994r. do 30 listopada 1995r. ubezpieczony był zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Otrzymywał zasiłek w okresach: od 8 lipca 1992r. do 31

grudnia 1992r., od 1 stycznia 1993r. do 15 lipca 1993r. i od 19 listopada 1994r. do 31 grudnia 1994r. oraz od 1 stycznia 1995r. do 19 listopada 1995r. (zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy w W. z dnia 28 września 2018r., k. 14 tom II akt ZUS).

T. S. w dniu 19 lutego 2018r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o ustalenie kapitału początkowego (wniosek, k. 1 – 3 tom I akt ZUS). Decyzją z dnia 11 maja 2018r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. ustalił dla ubezpieczonego kapitał początkowy na kwotę 34.898,82 zł. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego organ rentowy przyjął okresy składkowe w wymiarze 9 lat i 14 dni (108 miesięcy) oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 24 dni, a także wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 24,82%, obliczony przy uwzględnieniu zarobków z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1989-1998. Do ustalenia wartości kapitału początkowego nie zostały uwzględnione okresy:

- od 7 lipca 1992r. do 7 lipca 1992r., od 18 listopada 1994r. do 18 listopada 1994r., od 20 listopada 1995r. do 30 listopada 1995r., ponieważ okres niewykonywania pracy bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych po 14 listopada 1991r. nie został wymieniony w ustawie jako składkowy lub nieskładkowy;

- od 15 listopada 1977r. do 15 sierpnia 1979r. oraz od 26 września 1989r. do 21 lipca 1990r., gdyż świadectwo pracy zostało podpisane przez osobę działającą w zastępstwie;

- od 28 października 1991r. do 28 października 1991r., od 31 października 1991r. do 31 października 1991r. i od 1 lipca 1996r. do 31 lipca 1996r., gdyż w tych okresach ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym;

- od 29 listopada 1991r. do 29 listopada 1991r., ponieważ w tym okresie miała miejsce nieusprawiedliwiona nieobecność w pracy;

- od 27 września 1993r. do 31 października 1994r., gdyż brak w świadectwie pracy informacji o okresach zwolnień lekarskich;

- od 1 października 1997r. do 30 listopada 1997r., ponieważ dokumentacja zgromadzona w ZUS nie potwierdza faktu objęcia ubezpieczeniem w tym okresie (decyzja ZUS z 11 maja 2018r., nienumerowane karty tom I akt ZUS).

Decyzją z dnia 12 maja 2020r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., działając z urzędu, w związku z tym, że T. S. złożył wniosek o emeryturę, ponownie ustalił wartość kapitału początkowego. Kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999r. wyniósł 42.905,61 zł. Do jego wyliczenia zostały uwzględnione okresy składkowe w wymiarze 10 lat, 1 miesiąca i 3 dni (121 miesięcy) oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 1 miesiąca i 10 dni, w tym wcześniej nieuwzględniony okres zatrudnienia od 27 września 1993r. do 31 października 1994r., a także wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 41,10%, obliczony przy uwzględnieniu zarobków z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1989-1998. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nadal nie przyjął okresów:

- od 7 lipca 1992r. do 7 lipca 1992r., od 18 listopada 1994r. do 18 listopada 1994r., od 20 listopada 1995r. do 30 listopada 1995r., ponieważ okres niewykonywania pracy bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych po 14 listopada 1991r. nie został wymieniony w ustawie jako składkowy lub nieskładkowy;

- od 15 listopada 1977r. do 15 sierpnia 1979r. oraz od 26 września 1989r. do 21 lipca 1990r., gdyż świadectwo pracy zostało podpisane przez osobę działającą w zastępstwie;

- od 28 października 1991r. do 28 października 1991r., od 31 października 1991r. do 31 października 1991r. i od 1 lipca 1996r. do 31 lipca 1996r., gdyż w tych okresach ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym;

- od 29 listopada 1991r. do 29 listopada 1991r., ponieważ w tym okresie miała miejsce nieusprawiedliwiona nieobecność w pracy;

- od 1 października 1997r. do 30 listopada 1997r., ponieważ dokumentacja zgromadzona w ZUS nie potwierdza faktu objęcia ubezpieczeniem w tym okresie (decyzja ZUS z 12 maja 2020r., nienumerowane karty tom I akt ZUS).

W dniu 3 czerwca 2020r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie kapitału początkowego. Do wniosku dołączył m.in. świadectwo pracy z 18 maja 2020r. oraz legitymację ubezpieczeniową (wniosek z dnia 3 czerwca 2020r. wraz z załącznikami, nienumerowane karty tom III akt ZUS). Organ rentowy wydał wówczas decyzję z dnia 9 czerwca 2020r., znak: (...) w której zostały uwzględnione okresy składkowe w wymiarze 12 lat, 7 miesięcy i 29 dni (151 miesięcy) oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 1 miesiąca i 10 dni, a także wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 43,40%, obliczony przy uwzględnieniu zarobków z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1989-1998. Do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględniono okresów:

- od 7 lipca 1992r. do 7 lipca 1992r., od 18 listopada 1994r. do 18 listopada 1994r., od 20 listopada 1995r. do 30 listopada 1995r., ponieważ okres niewykonywania pracy bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych po 14 listopada 1991r. nie został wymieniony w ustawie jako składkowy lub nieskładkowy;

- od 28 października 1991r. do 28 października 1991r., od 31 października 1991r. do 31 października 1991r. i od 1 lipca 1996r. do 31 lipca 1996r., gdyż w tych okresach ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym;

- od 9 stycznia 1990r. do 10 stycznia 1990r., od 5 stycznia 1991r. do 6 stycznia 1991r., od 5 do 6 listopada 1991r., od 29 listopada 1991r. do 29 listopada 1991r., ponieważ w tych okresach miała miejsce nieusprawiedliwiona nieobecność w pracy, która nie jest okresem składkowym ani nieskładkowym;

- od 1 października 1997r. do 30 listopada 1997r., ponieważ dokumentacja zgromadzona w ZUS nie potwierdza faktu objęcia ubezpieczeniem w tym okresie (decyzja ZUS z 9 czerwca 2020r., nienumerowane karty tom I akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów, które co do ich formy i treści nie były kwestionowane przez strony sporu. Stanowiły zatem wiarygodne źródło informacji, w oparciu o które zostały poczynione wskazane ustalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Kapitał początkowy, o którego przeliczenie wnioskował T. S., zgodnie z treścią art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2021r. poz. 291 – dalej jako ustawa emerytalna), ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którzy przed dniem wejścia w życie ww. ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 ustawy, pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia, ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 ustawy dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art. 173 ust. 3). Z kolei art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przewiduje, że kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;

1) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (art. 174 ust. 2).

W myśl art. 175 ust. 1 zd. 2 ustawy emerytalnej, postępowanie w sprawie ustalenia kapitału początkowego przebiega według zasad dotyczących ustalania prawa do świadczeń przewidzianych w ustawie (w szczególności chodzi tu o

katalog środków dowodowych, jakie służą ubezpieczonemu w postępowaniu przed organem rentowym do wykazania zarówno stażu, jak i wysokości przychodów).

W rozpatrywanej sprawie, zaskarżając decyzję z dnia 9 czerwca 2020r., T. S. podnosił, że organ rentowy ustalając kapitał początkowy nie uwzględnił okresów jego zatrudnienia w Spółdzielni (...), w (...) A. U. oraz w (...). Odnosząc się do pierwszego z wymienionych okresów, należy wskazać, że organ rentowy w toku postępowania sądowego uwzględnił T. S. zatrudnienie w (...) (...) w R. w okresie od 1 grudnia 1987r. do 10 kwietnia 1998r. Zostało ono potwierdzone przez ww. podmiot, który udostępnił Sądowi świadectwo pracy za ww. okres oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 15 września 2021r. (k. 45 a.s.). Na tej podstawie wydana została przez organ rentowy decyzja z dnia 12 października 2021r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, uwzględniająca w części roszczenie ubezpieczonego. W tej sytuacji Sąd zastosował art. 477¹³ § 1 k.p.c. Wymieniony przepis stanowi, że zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd poprzez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy w punkcie 1 wyroku dokonał umorzenia postępowania w zakresie, w jakim decyzja zaskarżona przez T. S. została zmieniona przez decyzję z dnia 12 października 2021r., znak: (...)

Dokonując oceny roszczenia ubezpieczonego w zakresie uwzględnienia okresu jego zatrudnienia w (...), w pierwszej kolejności wskazać należy, że chodzi o okres, kiedy T. S. pracował w Zakładzie (...) w E.. W legitymacji ubezpieczeniowej, którą złożył do ZUS, zamieszczony został jedynie wpis dotyczący początku zatrudnienia, a z pisma Centrum Usług (...) z 16 kwietnia 2018r. wynika, że archiwum nie posiada w swoich zasobach dokumentacji, która potwierdziłaby zatrudnienie T. S. u ww. pracodawcy. Zachowała się jedynie dokumentacja placowa.

W związku ze wskazanymi okolicznościami, biorąc pod uwagę brak świadectwa pracy i dokumentacji osobowej, organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu tego okresu zatrudnienia, którego początek zgodnie z legitymacją ubezpieczeniową przypadał na 15 listopada 1982r. Sąd stanowiska Zakładu nie podzielił. Mimo braku dokumentacji osobowej i braku wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej odnośnie końca zatrudnienia u ww. pracodawcy, istnieje możliwość, aby ustalić do kiedy ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w Zakładzie (...) w E.. W tym celu należało posłużyć się tymi dokumentami, które są dostępne, tym bardziej, że rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r. nr 237, poz. 1412), nie zawiera zamkniętego katalogu środków dowodowych. Zgodnie z § 22 ust. 1 rozporządzenia, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1) legitymacja ubezpieczeniowa;

2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Skoro wymieniony przepis posługuje się sformułowaniem „w szczególności”, to oznacza to, że dopuszczalne jest przedstawienie również innych dowodów niż wymienione w przepisie, aby potwierdzić okres zatrudnienia. W postępowaniu sądowym jest to możliwie tym bardziej, jako że w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe, sąd nie jest związany takimi ograniczeniami w dowodzeniu, jakie odnoszą się do organu rentowego w postępowaniu rentowym (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 4 października 2007r., I UK 111/07). Pogląd taki uzasadniony jest tym, że z uwagi na upływ lat ubezpieczeni wnioskujący o przyznanie im prawa do świadczenia emerytalnego lub o jego przeliczenie mogą napotkać pewne trudności w należyтым udokumentowaniu nie tylko przebiegu zatrudnienia czy też faktu otrzymywania konkretnych składników wynagrodzeń bądź ich wysokości, lecz również samej okoliczności zatrudnienia w danym zakładzie pracy. Praktyka orzecznicza obrazuje wiele przypadków, w których dostęp ubezpieczonych do pełnych akt osobowych jest problematyczny. Przyczyną tego stanu rzeczy najczęściej jest likwidacja

zakładu pracy, w którym ubezpieczony przed laty pracował, zagubienie dokumentacji w związku z krótkim terminem jej obowiązkowej archiwizacji czy przejęcie zakładu pracy przez inny podmiot, a także niestaranne prowadzenie dokumentacji kadrowo-płacowej przez byłego pracodawcę. Ujemne konsekwencje związane z trudnościami w dokumentowaniu okresów składkowych czy też wysokości wynagrodzeń z lat odległych nie powinny zatem obciążać wyłącznie ubezpieczonych, jednakże odpowiedzialności za taki stan rzeczy nie można przenosić w całości na Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Oznacza to, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, jednakże zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych (zob. wyroki Sądu Najwyższego z 9 stycznia 1998r. II UKN 440/97 i z 4 lipca 2007r. I UK 36/07, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 30 października 2013r., III AUa 269/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 15 marca 2006r., III AUa 1096/05).

W przedmiotowej sprawie, poza legitymacją ubezpieczeniową, którą przedstawił ubezpieczony, Sąd dysponował dokumentacją płacową udostępnioną przez Centrum Usług (...) (k. 5-6 tom II akt ZUS). Jako, że jest ona dowodem potwierdzającym wysokość wynagrodzeń pracownika, to tym samym może posłużyć również do ustalenia okresu, w którym określony pracownik pozostawał w zatrudnieniu. W rozważanym przypadku takie ustalenie było również możliwe, gdyż z danych zamieszczonych w tej dokumentacji, zachowanej za okres dwóch lat – za 1982r. i za 1983r. – wynika, że T. S. pobierał wynagrodzenia za miesiące od listopada 1982r. do sierpnia 1983r. Ponadto, w górnej części karty znajduje się miejsce na ogólne informacje o pracowniku, obejmujące jego numer ewidencyjny, imię, nazwisko oraz datę przyjęcia do pracy i zwolnienia z pracy. W tych dokumentach, które otrzymał ZUS, dane te wskazano w dokumencie za rok 1982 tylko w części – bez daty zwolnienia z pracy, jednak karta za rok 1983 taką informację już zawiera. Jako że ubezpieczony przestał pracować właśnie w roku 1983, to wpisano, że początek zatrudnienia przypadła na 15 listopada 1982r., koniec zaś na 16 sierpnia 1983r. W takim zakresie informacje, znajdujące się w ww. kartach można było wykorzystać, ustalając na ich podstawie okres zatrudnienia T. S. w Zakładzie (...) w E., tym bardziej że ubezpieczony nie ma obecnie innej możliwości wykazania ww. okresu zatrudnienia, a dane, które wynikają ze wskazanych dokumentów są wiarygodne. Z tego względu Sąd, oceniając odwołanie ubezpieczonego za uzasadnione w tej części, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 9 czerwca 2020r. w ten sposób, że do wyliczenia kapitału początkowego ubezpieczonego przyjął okres jego zatrudnienia od 15 listopada 1982r. do 16 sierpnia 1983r.

Analizując ostatni ze spornych okresów, Sąd miał na względzie dwie istotne okoliczności. Po pierwsze, jak słusznie wskazał organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie, kapitał początkowy ustala się na dzień 1 stycznia 1999r., a zatem do jego obliczenia przyjmuje się tylko te okresy składkowe i nieskładkowe, które przypadają przed tą datą. W związku z tym, nawet jeśli T. S. był zatrudniony w (...) A. U. aż do 31 marca 2002r., to uwzględnieniu do wyliczenia kapitału początkowego mógł podlegać tylko okres zatrudnienia u tego pracodawcy do dnia 31 grudnia 1998r. Po drugie, już w decyzji z dnia 11 maja 2018r. o ustaleniu kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił T. S. okresy zatrudnienia u A. U. od 1 grudnia 1995r. do 30 czerwca 1996r., od 1 sierpnia 1996r. do 30 września 1997r. oraz od 1 grudnia 1997r. do 31 grudnia 1998r. W tym więc zakresie odwołanie ubezpieczonego, który kwestionował nieuwzględnienie okresów jego pracy w (...) A. U., było niezasadne. Skoro organ rentowy w znaczącej części – za wyjątkiem lipca 1996r. oraz października i listopada 1997r. – uwzględnił ten okres zatrudnienia, a w zakresie obejmującym okres po 31 grudnia 1998r. nie mógł tego uczynić z powodów, o których była mowa, to odwołanie T. S. było oczywiście nieuzasadnione.

Rozważeniu w szerszym zakresie podlegało nieuwzględnienie przez ZUS wymienionych 3 miesięcy. Organ rentowy wskazał, że w lipcu 1996r. T. S. przebywał na urlopie bezpłatnym, a w miesiącach październiku i listopadzie 1997r. dokumentacja zgromadzona w ZUS nie potwierdza faktu objęcia ubezpieczeniem. Sąd dla zweryfikowania poprawności stanowiska ZUS wystąpił do A. U. o udostępnienie dokumentacji kadrowo – płacowej T. S.. Listy płac potwierdzają, że za trzy ww. miesiące ubezpieczony nie otrzymał wynagrodzenia. Przy jego nazwisku na liście płac za lipiec 1996r. widnieje kwota 0 zł, natomiast list płac za październik i listopad 1997r. były pracodawca ubezpieczonego

nie przesłał, choć uczynił to w odniesieniu do wszystkich innych miesięcy pracy. Powyższe potwierdza słuszność stanowiska Zakładu, że T. S. w ww. miesiącach nie świadczył pracy. W lipcu 1996r., jak wynika z potwierdzenia ubezpieczenia organu rentowego, przebywał na urlopie bezpłatnym. W odniesieniu do października i listopada 1997r. nie ma możliwości poczynienia takich ustaleń, jednak brak danych w ZUS co do zgłoszenia ubezpieczonego oraz brak list płac za te miesiące, wskazują na brak dostatecznych dowodów potwierdzających faktyczne świadczenie pracy w tych miesiącach. Stanowisko Zakładu odmawiające uwzględnienia okresu zatrudnienia w lipcu 1996r. oraz w październiku i listopadzie 1997r. jest zatem słuszne. W tym więc zakresie odwołanie T. S., jako bezzasadne, zostało oddalone na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.